

De laatste Parijsche verkiezing en de kies-hervorming.

De laatste Parijsche verkiezing is met nog grooter nadruk komen bevestigen, wat de verkiezingen van 10 maart reeds aanvankelijk verkondigd hadden: dat de meerderheid der Parijsche kiezers aan de kandidaten der socialistisch-democratische partij de voorkeur geeft boven de kandidaten van de zoogenaamde *partij der orde* (eene koppeling van woorden *qui jurent. de se trouver ensemble*). Het feit is daar; de vraag blijft over: hoe ontstond dat feit? wat duidt die verkiezing aan? wat zullen hare waarschijnlijke gevolgen zijn? wat drukt de keuze van EUGÈNE SUE uit? welke zijn de beginselen die hij vertegenwoordigt?

EUGÈNE SUE staat bij ons als man van letteren, als romantist 10 graden beneden 0, en als politiek persoon, 10 graden lager dan hij als man van letteren staat. Wij hebben nooit begrepen, wat anders, tenzij het bizarre van de keuze des onderwerps en het niet minder bizarre van de wijze van behandeling, het publiek zoozeer op den schrijver der *Mystères de Paris* en den *Juif Errant* verslingerde. Karakterschildering is er niet in, want alle karakters zijn karikaturen, groteske figuren, zoo als de baardige duiveltjes die de kinderen, om elkander te verschrikken, uit de Neurenburger doosjes voor den dag doen springen. Een slordige en langdradige stijl, nu eens buitensporig hoogdravend, dan weder afdalende tot meer dan alle daagsche platheid en trivialiteit en tusschen dat alles ingelascht eene bonte mengeling van onbekookte, half-voldragen, onbegrepene en onbegrijpelijke ideeën over menschen, volken, staten, maatschappijen, dokters, advocaten, vroedvrouwen, over *omni re scibili et quibusdam aliis* — zie daar het geestelijk voedsel waarop een groot deel van het beschaafd Europeesch publiek, gedurende een paar jaren onthaald werd en dat het met graagte verslond. Inderdaad is het ons altijd onbegrijpelijk geweest, hoe een man van smaak twaalf bladzijden achtereen kon lezen over de avonturen van eene lichtekooi en eenen galeiboef, in eene kroeg uit eene der achterbuurten van Parijs, zonder twaalf dagen zeeziek te zijn. De aanleg van de *Mystères* zelve is reeds de belagchelijkheid en ongerijmdheid in de hoogste magt. Een half waanzinnig regerend Duitsch vorst, vergezeld van eene soort van lijfeigen, — een Engelsch edelman *nota bene*, — het model van slaafsche onderworpenheid, verlaat zijne staten om te Parijs voor voorzienigheid te gaan spelen, en, op eigene autoriteit, aan de *kwaden de oogen* te doen uitsteken. Verkleed als een kolendrager, gaat hij de menschelijke deugd en waardigheid uit de achterbuurt voor den dag halen. Terstond ontmoet hij twee idealen: eene deugd-lichtekooi en eene waardigheid-galeiboef, die bezig zijn met elkander te plukharen. Het zijn: de beroemde FLEUR-DE-MARIE, het ideaal van vrouwelijke kiesheid, en de niet minder beroemde CHOURINEUR — die zijn tweede de zijn moorden pas be-

gonnen heeft — het ideaal van mannelijke grootsheid van karakter. Prinses FLEUR-DE-MARIE — want zoo veel vrouwelijke deugd moest ten slotte door den hoogsten rang beloond worden — is eene *mater dolorosa* die, onder de godvruchtigste gepeinzen en den smachtendsten weemoed, met den doorluchtigen CHOURINEUR en zijne edele vrienden glaasjes brandewijn zit te drinken. Voor hem die de *Mystères* niet gelezen heeft zal dit genoeg zijn, hem eene brandende begeerte naar den ganschen inhoud, in te boezemen; wij willen zijn genot niet bederven door hem al het schoone in opvatting en daarstelling bij anticipatie te doen verbruiken; voor hen die ze kennen is deze enkele schets tot verlevendiging der herinnering genoeg.

Indien het mogelijk ware, na de *Mystères*, een nog meer tegen alle regels van kunst, gevoel en goeden smaak zondigend boek te schrijven, deed EUGÈNE SUE dit toen hij den *Juif Errant* schreef. De hoofdpersoon van het verhaal is een allergrappigst mannetje, een zekere RODIN, eene volmaakte personificatie dier Neurenberger duiveltjes van welke wij zoo even spraken, en die altijd en overal voor den dag komt springen, waar hij niet verwacht wordt en niets te maken heeft. Hij kleedt zich uiterst vuil en slordig, wascht, kamt en scheert zich nooit, draagt een geelwitten halsdoek in den vorm van een touwtje gedraaid, pronkt met een' rood katoenen zakdoek en is verzet op radijs. Ziedaar de held van het feest. Bijpersonen zijn: eene hysterische jonge dame met rood haar, zeer in de termen vallende om in een verbeterhuis gezet te worden; een onvervalschte wilde uit de bosschen van Java, — echt als *Macasser-olie* —; een oud grenadier van de garde, die altijd met twee zeer onnoozele en onuitstaanbaar vervelende en inkennige kindertjes, ROSE en BLANCHE, (1) optrekt, de rol spelende van eene kindermeid met eene beerenmuts op; een half-gescalpeerd zendeling uit Noord-Amerika. Voorts een beestentemmer die de kermissen afloopt; een oud generaal die nooit weet wat er met hem gebeurt; eene *çi-devant* schoone dame, met den ouden dag vroom geworden, in gezelschap van eenen *çi-devant* kavallerie officier, met den ouden dag dienst genomen hebbende, onder de geregelde Jesuiten. Tuschen dit boeltje wordt natuurlijk veel bekookt, waaronder niet weinig van de kook geraakt, terwijl de goede wandelende jood, die aan al het geharrewar de onschuldig is, misbruikt wordt om het tooneel te sluiten en het publiek te komen bedanken.

Ziedaar wat aan honderd duizenden, gedurende eenen geruimen tijd dagelijks werd voorgediend en met smaak (?) genuttigd. COUCHE-TOUT-NU had zijne *entrées* in alle salons en slaapvertrekken, en voor JACQUES FERRAND, — een Satyr met een grooten groenen bril, — notaris-dief-opligter en bedrieger van professie, was altijd gehoor te verkrijgen. (2) De schilder dezer uitgezochte tafereelen, de bard der lichtekooijen en galeiboeven, de

hersteller van de ongerechtigheden en vooroordeelen der maatschappij jegens de FLEURS-DE-MARIE'S en de CHOURINEUR'S werd door 130.000 Parijsche kiezers aangewezen, als den man het meest waardig hen in de wetgevende vergadering te vertegenwoordigen.

Niettegenstaande dit alles, zien wij in de verkiezing van EUGÈNE SUE het vreeselijke niet, dat sommigen er in meenen, of althans voorgeven, te zien. EUGÈNE SUE, zegt men, is de man der socialistisch-democratische partij; maar dat woord »socialistisch-democratische partij» drukt geenerlei bepaald denkbeeld uit, noch duidt een vast afgebakend stelsel aan. Wat men de »socialistisch-democratische partij» noemt, is een mengsel dat meer negatieve dan actieve deelen bezit, een klomp van elkander veelal afstootende elementen. Er is misschien niemand in Frankrijk die juist zou kunnen aangeven, wat »socialistisch-democratisch» is, wat zijne hoofdtrekken, wat zijne karakteristieke eigenheden zijn, en de volgelingen der nieuwe leer zouden het waarschijnlijk het minst van allen vermogen. De socialistisch-democratische leer is lang nog niet genoeg gevormd, om, zelfs voor hare eigene verkondigers, helder te zijn, en velen volgen de banier van de socialistische democratie, die, kwam de nood aan den man, de eersten zouden zijn tegen hunne tegenwoordige wapenbroeders front te maken. *Socialisme* is op dit oogenblik synoniem met *oppositie*, en zie daar voor velen eene reden, thans het socialistisch kamp te betrekken. Er is geen middenweg: die niet de *partijdige orde*, — d. i. de reactie, — in de hand wil werken, moet dienst nemen onder de socialisten. Maar al die trein-soldaten versterken het socialistisch leger geenszins.

De verkiezing van EUGÈNE SUE met eene zoo aanzienlijke meerderheid, bewijst dus voornamelijk dit, dat de Parijsche kiezers met den gang der zaken ontevreden zijn. En de regering — steeds onhandig — tijgt aanstonds te werk, om de kiemen van misnoegen nog verder te ontwikkelen en, bij de bestaande, nieuwe stof tot ontevredenheid te produceren. De erbarmelijke dreig-artikelen van den *Napoléon*, de onverstandige, uittartende plagerijen van den prefect van politie, konden niet anders dan de oppositie krachtiger maken en de regering verzwakken. Onredelijk bedwang is het zekerste middel om wordende revolutiën te doen rijpen. *Quos perdere vult Jupiter, prius demeritat*, zou men bijna geneigd zijn, der Fransche regering toe te roepen, wanneer men haar thans — zeker het minst geschikte oogenblik van allen — zich haasten ziet, door hare kieswet-hervorming, het publiek meer en meer af te wenden en van zich te vervreemden.

Eene hervorming in het kiesregt, zoo als de Fransche regering die thans voorheeft, is geenszins eene onnoodige of nuttelooze zaak. De plotselinge, geweldige en stelsellooze algemeenuitmaking van een regt, tot nu toe ongetuiglijk als een voorregt voor eenige weinigen gespaard, zonder behoorlijke voorbereiding, zonder te vragen, of de publieke geest en het politiek ver-

(1) ROODJE EN WITJE!

(2) Wat de *Mystères du Peuple* zijn, blijkt uit eenige staaltjes door ons onlangs medegedeeld.

stand zulk een stortbad van bevoegdheden verdragen konden, heeft de gevolgen gehad die men kon vooruitzien; die onvoorzien en woeste ruk heeft de springvêren verkracht en lam gemaakt; de schok heeft de gezonde ontwikkeling gestoord en in plaats van nieuw leven en frissche kracht te wekken, heeft zij de bestaande doen verwelken en uitgedoofd. Niet straffeloos laat men een volk dergelijke *tours de force* doen. Mondigverklaring, voordat de vereischten tot mondigheid daar zijn, is het kind steken in de kleederen van den volwassen man; en constitutiën zijn niet berekend aldus op den groei gemaakt te worden. Het was te voorzien, dat men vroeger of later op dien onbezonnen en overijlden maatregel zou moeten terugkomen, en in dit opzigt hebben wij dus niets tegen den maatregel van het Fransche gouvernement tot herziening der kieswet. Het is noodig, dat het kiesrecht uitgeoefend worde, als een georganiseerd recht, niet als een blind loterijspel.

Dit alles erkennende, gelooven wij, dat de Fransche regering geen ongepaster oogenblik dan dit kiezen konde, om het kiesrecht te reorganiseren. Het is de riposte van den slag, aan het gouvernement door de laatste socialistische verkiezingen toegebracht, en dit moest het niet zijn. De voordragt die achterwege zou zijn gebleven, wanneer LECLERC verkozen ware, had thans niet moeten gedaan worden, nu SUE verkozen is. Dit is de zekerste weg om de reorganisatie van het kiesrecht impopulair te maken en al het nut van den maatregel te neutraliseren. Het ontwerp tot reorganisatie van het kiesrecht wordt nu eene schakel in die reeds zoo lange reeks van wetten van beteugeling en bedwang, die, ten allen tijde, in alle landen en onder alle soorten van regering, de oppositiën zoo onwederstaanbaar maken. Men brengt de quaestie over op een geheel verkeerd terrein. Niet de *regeling*, de juiste, rigtige *ordering* en *uitoefening* van het kiesrecht is het, die men verlangt, maar de regering vraagt een kiesrecht, dat haar mannen van *hare keus, hare kleur, hare inzichten* levert. En hierin mag niet alleen de socialistisch-democratische oppositie, maar zelfs de opregte voorstander en handhaver der constitutioneele regering niet toestemmen. Men moge de grootste antipathie gevoelen tegen eene kies-regeling die EUGÈNE SUE's als resultaat levert, maar wie zich niet enkel door antipathiën laat beheerschen, wie zijn beginsel niet aan de schijnbare eischen des oogenblik ten offer brengt, zal dergelijke hervorming, als de Fransche regering thans met hare kiesbeperking voorheeft, tot den tijd uitstellen, dat het mogelijk is aan het beginsel recht te laten wedervaren, zonder aan partij-dige voor- of tegen-ingenomenheid cijns te betalen.

Buitenlandsche Berigten.

NOORD-AMERIKA.

De in Engeland ontvangen berigten uit New-York tot 20 april, behelzen weinig belangrijks. De Senaat had het besluit genomen om alle discussiën over de quaestie der slavernij veertien dagen uit te stellen, ten gevolge van de hevige tooneelen welke te dier zake in de laatste zittingen waren voorgevallen.

Er was voortdurend sprake van eene nieuwe expeditie tegen het eiland Cuba; ook werd door som-

mige New-Yorksche dagbladen beweerd, dat door het bewind der Vereenigde Staten onderhandelingen zouden aangeknoopt zijn, om het eiland St. Domingo in de republiek op te nemen.

DUITSCHLAND.

Volgens berigten uit Weenen van den 6den dezer, zou de Keizer den 8sten over Grätz en Laibach naar Triëst vertrekken, aldaar eenige dagen vertoeven en na een kort uitstapje naar Pola, langs denzelfden weg naar Weenen terugkeeren. Zijne afwezigheid uit de hoofdstad zou omstreeks veertien dagen duren. Onderscheidene ministers zullen den Keizer naar Triëst vergezellen.

— Te Altona was den 7den dezer het gerucht in omloop, dat de onderhandelingen te Kopenhagen een gunstigen keer genomen hadden, en dat men aldaar reeds overeengekomen was omtrent de instelling van eene nieuwe voorloopige regering in Sleeswijk, bestaande uit de heeren *v. Pechlin, Ahlfeld* en *Blome*.

Frankfort, 30 mei. Heden middag ten 12 ure legden de beide fungerende burgemeesters der vrije stad Frankfort een bezoek af bij den Oostenrijkschen gevolmagtigde, graaf *Thun*, die in het hotel *Zum Römischen Kaiser* zijnen intrek had genomen. Een uur daarna, vergaderden de tot nu toe hier aanwezige gevolmagtigden voor het Duitsche staatscongres in de zitting-zaal van het Bonds-paleis, hetwelk geheel ten dien einde was ingerigt, en in hetwelk men voor eenigen tijd ook de beelden des Keizers van Oostenrijk geplaatst heeft. Aanwezig waren: voor Oostenrijk graaf *Thun*, voor Beieren de heer *v. Zylander*, voor Hanover de heer *Detmold*, voor Saksen de heer *von Zechau*, voor Württemberg de heer *van Reinhard*, voor Luxemburg-Limburg de heer *von Scherff*, voor het landgraafschap Hessen-Homburg de heer *v. Holzhausen*, voor de vrije stad Frankfort de heer *Dr. Hurnier*. Voor Holstein-Lauenburg moet de heer *v. Bulow* hier aangekomen zijn. Deze zitting, welke slechts korten tijd duurde, was niets dan eene voorbereidende; men bepaalde zich, naar men verneemt, alleenlijk bij de overlegging der volmagten. De Oostenrijksche gevolmagtigde bekleedde den voorzitterstoel. De eigenlijke zittingen zullen eerst in het begin van de aanstaande week beginnen. Eerstdaags worden, naar men verneemt, nog meer gevolmagtigden verwacht, onder anderen voor het keurvorstendom Hessen-Kassel de heer *v. Raumbach*, en voor het groothertogdom Hessen-Darmstadt de staats-minister *Jaup*. Ook wordt verzekerd, dat de spoedige komst van een gevolmagtigde voor Pruisen niet tot de onmogelijkheden behoort.

Weenen, 8 mei. Dezer dagen waren vele geruchten nopens veranderingen in het Oostenrijksche ministerie in omloop. De *Oesterr. Corr.* verklaart al die geruchten voor ongegrond.

— Eene telegrafische dépêche meldt het overlijden van den veldmaarschalk, baron *d'Aspre*, te Padua.

— De staat van beleg in Weenen zal eerst opgeheven worden na de volledige regeling der Hongaarsche aangelegenheden.

Berlijn, 30 mei. Gisteren ochtend waren de ministers van de hier aanwezige Duitsche Vorsten vergaderd, behalve de Pruisische. Zij wilden zich eerst onderling verstaan. Ten drie en $\frac{1}{4}$ ure des namiddags werd het congres in de roode zaal, door eene aanspraak des Konings geopend. Baden antwoordde in den naam der andere vorsten, op eene voorkomende wijze. Te 4 ure was er groot diner, waarbij ook de ministers tegenwoordig waren, in het geheel 240 personen. Nu zullen de feesten eikander opvolgen. Hessen-Kassel heeft op morgen vroeg het corps diplomatique bij zich genoodigd, hetgeen bij eenige leden van hetzelfde eenige verwondering heeft gebaard. Morgen avond ontvingt *Meijendorff*, de Russische gezant, op een groot diner, alle vorsten en ministers. Men zegt dat Rusland niet ongunstig gezind is.

Heden voormiddag hield het Pruisische staats-ministerie eene conferentie, welke ook door den generaal *v. Radowitz*, die gisteren alhier aankwam, werd bijgewoond, en in welke nog verdere besluiten nopens de bij het vorsten-congres te behandelen onderwerpen werden genomen. Naar wij vernemen zullen vooreerst conferentiën der vorsten, in bijzijn van de ministers plaats hebben en daarna bijeenkomsten van de ministers en gevolmagtigden. In de laatstgenoemde conferentiën zullen die punten formeel beslist worden, welke in de zamenkomsten der vorsten in algemeene trekken zijn vastgesteld.

Heden avond heeft de eerste gemeenschappelijke beraadslaging van ministers en gevolmagtigden plaats. Van de Pruisische zijde zullen daaraan de III. graaf *v. Brandenburg*, *von Radowitz* en *von Schleinitz* deel nemen.

— Men verhaalt heden algemeen dat zich te Maagdenburg eenige gevallen van cholera hadden vertoond.

Berlijn, 31 mei, des avonds. (PER TELEGRAAF.) Van goederhand verneem ik, dat Pruisen zich verklaard heeft voor de zuivere aanneming van de herziene staatsregeling der Unie (*der revidirten Unions-Verfassung*). Alle aan de conferentie deelnemende staten traden toe; Baden en Lippe-Schaumburg onder voorbehoud; *Hassensflug* wilde zich niet verklaren.

BELGIE.

Brussel, 31 mei. De berigten die wij uit Frankrijk ontvangen, loopen over niets anders dan over de herziening der kieswet, en dit zal wel zoo blijven tot dat de vergadering het eene of andere besluit ge-

nomen heeft ten aanzien van het wets-ontwerp dat die herziening moet bekrachtigen.

Gisteren werd dat ontwerp in de bureaux onderzocht. De discussiën zijn niet hevig geweest, daar de Bergpartij en het grootste gedeelte der linkerzijde geen deel genomen hebben aan de debatten of de stemming ter benoeming van commissarissen. Zoo zijn van de 15 benoemde leden tot zamenstelling der commissie, 14 voorstanders der wet; slechts een is er tegen. Het is echter waarschijnlijk, dat het resultaat hetzelfde zoude geweest zijn, niettegenstaande de gematigde oppositie het tegenovergestelde hoopte, zelfs wanneer de geheele linkerzijde aan de stemming deel had genomen.

Moet men uit de keuze der commissie besluiten dat de wet zal aangenomen worden, zoo als zij daar ligt? Dit is wel eenigzins twijfelachtig; maar gemendeerd is dit zoo niet. De wet zal met eenige wijzigingen doorgaan.

In de houding door de Bergpartij en de linkerzijde in de bureaux aangenomen, willen sommigen het besluit zien om zich tot het laatste toe te onthouden van de discussiën over eene wet, die door deze twee fractiën als inconstitutioneel beschouwd wordt; andere daarentegen, gelooven dat zij zich eenen grooten *coup d'éclat* in de openbare zitting hebben willen voorbehouden. Wij weten niet wat de Bergpartij bij de stemming zal doen, of zij zich onthouden of tegen de wet stemmen zal; maar het komt ons voor dat het hare redenaars moeite zal kosten niet eenige luidklinkende en tamelijk heftige redevoeringen te houden. Zij hebben de vergadering niet gewend aan hunne ingetogene taal en nog minder aan hun stilzwijgen. Men moet dus stormachtige openbare debatten verwachten, hoedanig de thans genomen besluiten ook mogen wezen.

Nu blijft de vraag hoe het volk zich zal houden. Ook hier zijn de gevoelens zeer uiteenlopend. Sommigen stellen hunne hoop in het handhaven der publieke rust; anderen wachten ernstige gebeurtenissen.

De aartsbisschop van Turyn, Mgr. *Franconi*, die geweigerd had voor den regter van instructie te verschijnen, om rekenschap te geven van de circulaire waarbij hij de geestelijkheid uitnoodigt te protesteren tegen de bevoegdheid der regtbanken, waarvoor zij geroepen zouden worden, is den 4den mei op de citadel van Turijn gevangen gezet. De *Opinione* meldt, dat men in al de sacristiën een bevel van den vicaris-generaal heeft aangeplakt, om bij de mis een gebed voor den aartsbisschop te voegen.

Den 2den dezer is aan de *Nazione* van Florence bevel gezonden hare uitgave te schorsen, op grond van art. 11 der wet van 10 juli 1849, volgens welke een dagblad gedurende 14 dagen geschorst kan worden, als het twee processen ten zijnen laste heeft.

FRANKRIJK.

Nopens den indruk dien de voordragt van het ontwerp tot herziening der kieswet te Parijs gemaakt heeft, leest men in een schrijven van daar van den 9den het volgende:

»Gisteren avond was het op de straten der hoofdstad, zoowel in de meest bevolkte als in de aanzienlijkste wijken, volmaakt rustig. Intusschen heerschte niet weinig oppgewondenheid, die zich vooral openbaarde door de graagte waarmede de avondbladen gekocht en gelezen werden. De fondsen hebben zich goed staande gehouden. Blijkbaar is de handels- en burgerstand gunstig gestemd voor de wet, of ten minste voor het beginsel derzelve; wel beschouwen sommigen den naauwgezeten en angstvalligen eerbied van het ontwerp voor de letter der constitutie als een blijk van zwakheid; maar naar het oordeel van alle bezadigden, hebben de leiders der meerderheid en het gouvernement in dezen alles gedaan wat voor 's hands zonder gevaar kon geschieden, en zal de voorgedragene wet veel uitgebreider gevolgen hebben, dan het zich bij den eersten oogopslag liet voorzien.

»Ook heden duurt de kalme, althans voor het uitwendige, voort, in weerwil van eene blijkbaar spanning der gemoderen. Op alle openbare plaatsen, die ten gevolge van den feestdag drukker dan anders bezocht zijn, worden levendige gesprekken over de wet gevoerd. In de voorsteden is het rustig, maar ook daar wordt veel over dat belangrijk onderwerp geredeneerd; de werklieden beklagen zich dat men hen van het stemrecht wil berooven, maar tot dusverre leggen zij niet in het minst het voornemen aan den dag om hun recht gewapenderhand te doen gelden. De leiders der democratische vereenigingen geven zich alle moeite het te doen voorkomen, alsof de voordragt eene wezenlijke schending der constitutie behelst, en om het volk daardoor in beweging te brengen; maar het volk schijnt aan die inblazingen geen gehoor te geven. Indien het al tot eene demonstratie mocht komen, dan doen zich toch tot dusver geene verschijnselen voor, waaruit men moet opmaken dat dit zoo spoedig zal plaats hebben. Voor het overige heeft het gouvernement alle voorzorgen genomen, om elke beweging in de kiem te kunnen onderdrukken.»

Parijs, 30 mei. Men leest in het *Bulletin de Paris* de volgende bijzonderheden:

»De commissie, die de kieswet heeft opgesteld in overeenstemming met den minister van Binnenlandse Zaken, is gisteren vergaderd geweest, ten einde te beraadslagen over het door haar te houden gedrag bij de discussiën in de bureaux en bij de keuze van commissarissen, die benoemd moeten worden.

om de parlementaire commissie uit te maken, die een rapport over de urgentie zal uitbrengen. Naar hetgeen wij vernemen zoude zij besloten hebben, dat onderscheidene leden der extra-parlementaire commissie van 17, zich niet zouden aanbieden om zitting te nemen in de commissie door de bureaux benoemd. De heer Molé zoude zich terugtrekken om plaats te maken voor den heer de *Fatimesnil*. Deze, zoowel als uitstekend rechtsgeleerde als in de hoedanigheid van bekwaam redenaar, geachte vertegenwoordiger, zoude aan de vergadering magtige waarborgen opleveren voor de discussie van de beginselen der wet en van hare strekking, waarvan het hem gemakkelijk zoude zijn aan te toonen dat zij volkomen in overeenstemming was met de constitutie. De heer Thiers zoude insgelijks, naar men is overeengekomen, buiten de commissie blijven die rapport zal uitbrengen over de urgentie en het *fond* van de wet. Deze bekwaame redenaar behoudt zich voor de discussie van de tribune, als eenvoudig vertegenwoordiger, te ondersteunen tegen de tegenstanders der wet, van welke zijde der vergadering zij ook mogten opkomen. Men was overeengekomen den heer *Odilon Barrot*, die bij deze gelegenheid een schitterend bewijs heeft geleverd van zijne gehechtheid aan de beginselen der orde en die men ten onrechte een oogenblik verdacht heeft, als zoude hij de wet niet goedkeuren, — voor te stellen en te benoemen.

Noch de commissie der 17, noch het ministerie hadden iets vernomen van het plan der vertegenwoordigers die tot de Bergpartij en de socialistischen behooren, om niet mede te stemmen bij de benoeming der commissie voor de urgentie. Men dacht zelfs dat ten minste een der commissarissen, die welke benoemd zoude worden in het bureau dat de generaal *Cavaignac* presideert, tot de linkerzijde zoude kunnen behooren.

De minister van Binnenlandsche Zaken en eenige van zijne ambtgenooten stellen het grootste belang in de spoedige aanneming dezer wet. Deze ministers, (men moet het zeggen omdat het de waarheid is) hadden het eerst het denkbeeld geopperd om eene kieswet aan te bieden en in dien geest werd er over gesproken met de 25 leden der meerderheid, die door het kabinet bij den minister van Oorlog bijeengeroepen en vereenigd worden, om met hen te spreken over den toestand, na de verkiezing van den 10den maart. Nadat de ministers hen met de wetsontwerpen op de drukpers en de kiezers-vergaderingen hadden bekend gemaakt, spraken zij ook nog over onderscheidene andere, waaronder de elementen van het tegenwoordige ontwerp voorkwamen. De moeilijkheden die de wet op de drukpers ontmoette, hadden het kabinet de kieswet wat al te veel doen vergeten, toen de hoofden der meerderheid, inzonderheid de heer *Molé*, na de verkiezing van 28 april, de volstrekte noodzakelijkheid daarvan inzagen en zelve het ontwerp der wet opstelden, waaraan het ministerie en de President hunne goedkeuring hechtten, nadat men over eenige wijzigingen overeen gekomen was. De legitimisten, op eene zeer kleine fractie na waarvan de heer *Larochejaquelein* de hoofdpersoon is, vereenigden zich insgelijks met de wet; het is werkelijk voldoende te zeggen dat de heer *Bervier* een zijner stellers is en dat de generaal de *Saint Priest* haar aanneemt en met alle krachten ondersteunt.

Heden weten wij ook ten stelligste, dat de President der Republiek zijne volkomen goedkeuring hecht aan het door zijn ministerie aangeboden ontwerp van kieswet, terwijl het zijn vurige wensch is dat het door de meerderheid der vergadering worde aangenomen. Hij heeft zich tegen alle vertegenwoordigers en staatslieden, met wie hij gesproken heeft, in dien zin uitgelaten. De commissie der 17 heeft thans hare werkzaamheden ten einde gebracht, zoo ten minste de aanbieding van eenige belangrijke amendementen geene nieuwe beraadslagingen van haar vordert. In alle geval zal zij zich niet ontbinden voor de definitieve stemming der Wetgevende Vergadering over de kieswet.

— De gematigde vertegenwoordigers van eenige departementen hebben heden hunne aanmerkingen gemaakt op eene der voornaamste bepalingen van de nieuwe kieswet en wel op die van 3 jaar domicilie. Zij beverden dat zij nadeelig zal zijn voor de zaak der orde, omdat in een groot aantal plaatsen, de klasse der landlieden, die met eenen uitmuntenden geest bezield is, van het algemeen stemrecht zal uitgesloten zijn. De klasse der werkzame arbeiders leidt werkelijk een zwerfend leven gedurende alle jaargetijden. De landbouwers gaan van gemeente tot gemeente, van hoeve tot hoeve om, zoo als zij zich uitdrukken, zich aan de eigenaars der verschillende landgoederen aan te bieden, en zij blijven daar slechts 3, hoogstens 6 maanden: bij gevolg stelt de nieuwe wet hen in de onmogelijkheid een domicilie van 3 jaar in dezelfde gemeente aan te wijzen. Dit belangrijke bezwaar heeft bij een groot aantal vertegenwoordigers der meerderheid bezorgdheid verwekt; zij toch geven het onbewimpeld in kennen, dat, zoo de ondersteuning dier zwerfende bewoners van het platte land, door de bepalingen van het algemeen stemrecht wordt buitengesloten, er ook van hen niet zullen kunnen gekozen worden. Eenige dier leden stellen zich voor om, ten einde aan dit bezwaar te gemoet te komen, een amendement op te stellen waardoor het stemrecht van deze brave klasse van landelijke kiezers, geëerbiedigd worden.

— De heer *Napoleon Bonaparte*, zoon van *Jérôme*

me, blijft zich aan de roode kiezers der vertegenwoordigers aanbevelen.

— Men leest in eene democratische correspondentie:

»De leden der Bergpartij hebben woensdag avond en ook gisteren beraadslaagd over hetgeen hen te doen stond bij de discussie over de nieuwe wet. Het is nog tot geene beslissing gekomen. Er werd voorgesteld, en dit voorstel vond werklank, om zich ten eenemale van de discussie te onthouden en tegen de eindstemming door een ontslag in massa te protesteren. Maar dit zijn geene besluiten die men zoo ligtvaardig neemt en men is overeengekomen om morgen op nieuw te beraadslagen.

— Men verzekert dat er bevel is gegeven om onderscheidene regementen infanterie en cavallerie, die onlangs uit Parijs vertrokken waren, weder derwaarts te zenden. Men berekent het getal troepen hetwelk te Parijs en de buitenwijken bijeen zal zijn, op 150,000 man.

— De aanbieding van het wetsontwerp ter verandering der kieswet heeft den heer de *Lamartine* genoopt zijn verzoek om verlof om naar het Oosten te mogen vertrekken, dat hij bij de vergadering had ingediend, terug te nemen. Hij zal derhalve de discussie daarover bijwonen en ongetwijfeld eene belangrijke rol daarbij vervullen.

— De republikeinen der nuance van den *National* werken, naar men zegt, aan de organisatie van eene speciale vereeniging, welke zich met die der vrienden van de constitutie zoude te zamensmelten. De kandidatuur van den heer *Armand Marrast* tot het voorzitterschap dier vereeniging, zoude afgewezen, en aangeboden zijn aan den generaal *Cavaignac*.

Dezelfde poging tot herstelling is beproefd door de niet zeer talrijke fractie der leden van de *tiers*-partij of het linker centrum der vergadering, die zich niet heeft willen ineensmelten met de nuance van den *National* en den generaal *Lamoricière* tot voorzitter zoude benoemen.

— De heer *Loflus*, een geoloog, die lid is van de commissie tot bepaling der grenzen tusschen Turkije en Perzië, heeft het aartsvaderlijk Ur der Chaldeeën bezocht. Men heeft daar op eene plek, die waarschijnlijk tot begraafplaats heeft godiend, een aantal doodkisten gevonden van pleister, in den vorm van het menschelijk ligchaam, met een blinkend vernis overtoegen, met opgewerkte figuren, en met een dergelijk deksel gesloten. Aan iedere kist is een kruik van middelbare grootte gebonden. De inboorlingen vertellen, dat men in die kisten dikwijls goud en edelgesteenten en andere voorwerpen van kunst der oude Chaldeeën heeft gevonden, maar de heer *Loflus* vond in dezene, die hij zag, niets, omdat de Arabieren er al voor hem geweest waren. Hij heeft echter een aantal steenen met wigvormige karakters en gebakken steenen in de vormen van ossenhoornen met opschriften, en de stukken van eene zeshoekige pyramide gevonden, met opschriften zoo als *Loyard* die te Ninivé had gevonden.

De heer *Loflus* is de eerste Europeër, die deze bakermat van het Israëlitische volk heeft bezocht. Hij heeft bij de bouwvallen van Hamman een standbeeld van zwart bazalt, met twee opschriften in beitschrift gevonden, en te Hanghier over den Euphraat nog een ronsachtig Chaldeeësch afgodsbeeld, maar zeer geschonden, en hoopt langs Susiana, waar vele Chaldeeëwsche bouwvallen te vinden zijn, ontdekkingen te doen, die licht kunnen verspreiden over de eerste geschiedenis van Ninivé en Babylon.

— Het *Journal des Débats* ontving op 8 dezer, des namiddags ten 3 ure, de dagbladen die op den morgen van dien dag te Londen in het licht verschenen en de zitting van het parlement, des nachts gehouden, mededeelden. Die deze bladen bragt, was des morgens ten vier ure van Londen vertrokken, bereikte Folkstone ten 6 ure en 23 minuten, Amiens ten 10 ure 75 minuten, Parijs ten 2 ure en 20 minuten, en legde alzoo het traject af in 10 uren en 20 minuten.

Men gaat alzoo van Londen naar Parijs, blijft daar 5 uren en komt te Londen terug in 26 uren tijds.

Binnenlandsche Berigten.

Amsterdam, 12 mei. Een aanzienlijk deel der vrachtaart was in vroegere eeuwen in handen der reederijen van het gemeenebest der Vereenigde Nederlanden. — Hoezeer die tijden niet meer zijn, genieten Hollandsche schepen nog in vreemde landen eene goede reputatie, zoo wat den bodem als wat den gezagvoerder en het scheepsvolk aanbelangt; daarom worden dezelve, voor zoo ver vreemde scheepvaartregten daarin geene verhindering daarstellen, in den vreemde doorgaans bij voorkeur bevracht; — zoodat tegenwoordig de eigenlijk gezegde vrachtaart weder toenemende is. Het ligt in den aard der zaak, dat het uiterst bezwaarlijk is van de vrachtaart, tusschen vreemde havens met Hollandsche schepen gedreven, eene juiste opgave te geven. Wij bepalen ons dus ook slechts bij een enkel voorbeeld. — De 1sten September 1848 vertrok de brik *Pauline*, kapitein van der *Grient*, van Amsterdam naar Genua en Livorno, zeilde van daar naar Fernambuck, en bekwam van daar vracht naar Triëst, en verder successievelijk naar St. Petersburg, Antwerpen, Fernambuck en Triëst. Zoo zeilde mede van Amsterdam in september 1838 de schoenerbrik *Trieste*, kap. *Hoveling*, naar Syra en Konstantinopel, en

deed daarna opvolgend deze havens aan, als: Salonica, Antwerpen, St. Ubes, Riga, Antwerpen, Riga, Antwerpen en Triëst, alwaar het den 28sten april jl. arriveerde. Zoo zeilde almede in september 1848 de brik *Triton*, kap. *Reintjes*, van Amsterdam naar Genua, om later in zijne buitenlandsche vrachtaart de navolgende havens aan te doen, als: Cagliari, Rio Janeiro, Antwerpen, Bahia, Hamburg, en van daar naar Surinamo. Deze opgave, welke met vele andere voorbeelden aangevuld zoude kunnen worden, strekt ten bewijze, dat onze reederijen er voordeel in zien, hunne schepen ook voor de eigenlijk gezegde vrachtaart te bezigen. (A. C.)

's *Gravenhage*, 11 mei. Volgens bij het departement van marine ontvangene berigten van den bevelhebber van de brik de *Koerrier*, laatstelijk van den 12den februari jl., is die bodem, na den 14den november 1849 San Francisco verlaten te hebben, den 23sten januari 1850 ter reede van Valparaiso ten anker gekomen en was gedachte bevelhebber voornemens om den 14den februari jl. laatstgemelde reede te verlaten en zijne reis te vololgen.

(Staats-Courant.)

Arnhem, 13 mei. Men leest in de *Nederlandsche Stoompost*:

»Ik ben zoo vrij UED. het onderstaande ter plaatsing aan te bieden, waartoe mij het in de *Stoompost* no. 16 van dit jaar, met de letters A. F. B. geteckend *Ingezonden stuk*, aanleiding gaf.

»Hoewel geen staathuishoud- maar landbouw-kundige zijnde, schijnen mij de bespiegelingen over die kunst, gemeld stuk bevattende, niet onaannemelijk.

»De tweeledige beschouwingen, welke door mij en meerderen met mij, (die in de staathuishoudkunde ongevoerd zijn) bij de lezing op dat stuk kunnen gemaakt worden, doen mij de moeite nemen, daarover de pen op te vatten.

»Weinigen zijn gewis in staat, om de bedijking en droogmaking der Lauwerzee met een deel der Friesche en Groninger wadden, in haren geheelen omvang, met juistheid te beoordeelen, en daar tot heden geene bepoldering van onrijpe wadden heeft plaats gehad, zou de lezer het hier gebezigd argument, als van toepassing op de bedijking der Lauwerzee kunnen beschouwen en dien ten gevolge een ongegrond vooroordeel tegen dit grootsch en onmisbaar ontwerp kunnen opvatten.

»In de 10de alinea, op ééne na de laatste volzin, staat: »Men denke hier aan eene inpoldering van onrijpe wadden, die bij 100 of 200 jaren geduld, een schat in duurzame en klimmende waarde zouden hebben verkregen.»

»Tijdens de behandeling van dit plan, hebben wij door de in 's lands dienst zijnde ambtenaren bij den Waterstaat, wel de benaming zien bezigen van *rijpe* en *onrijpe slijken*, waardoor hooge begroeiide en lage onbegroeiide slijkgronden verstaan moeten worden; — welk stelsel van rijp en ourijp, door alle kundige onbevooroordeelde mannen niet meer wordt erkend; — doch niet van *onrijpe wadden*. Door het woord *wadden* heeft men te verstaan, »land dat met vloedwater overstroombd en alzoo bevaren wordt, »dat men doorwaden dan; oud verdronken en vroeger bewoond geweest land.» Van dat land, of anders gezegd, van die wadden, welke zich binnen den kring der beoogde bedijking en droogmaking zouden komen te bevinden, is de bodem zoo hoog, dat hij boven vele deelen van het binneland verheven ligt.

»Buiten de eigen overtuiging, ter zake der gesteldheid van de te bedijken gronden, bij de onderscheidene gedane onderzoekingen verkregen, hebben de heeren B. P. G. VAN DIGGELEN, ingenieur van den waterstaat te Zwolle, en WOPF VAN PEIJMA van Ternaard (Friesland), op het 3e landhuishoudkundig congres te Groningen, in juni 1848, over de bedijking der Lauwerzee sprekende, in het openbaar gezegd, »dat de inpoldering der Lauwerzee zoude voorzien in de dringende behoefte eener verbeterde afwatering in Friesland en Groningen, die alleen door »de afsluiting van eenen ruimen boezem kan plaats vinden; dat die gronden, bij een langer uitstel der »bepoldering, met iederen dag, in waarde en geschiktheid zouden verliezen, zoodat men dezelve tot »rottens toe rijp konde noemen.»

»Het binnen de bedijking brengen van ter cultuur ongeschikt land, heeft, bij de door ons op het terrein gedane verschillende onderzoekingen, de overtuiging gegeven, de behartiging der belangen van het bestaande niet in het minst te schaden, daar de overgrote oppervlakte binnen den kring der bedijking, in verband met de daartoe betrekkelijk benodigde weinig strekkende ellen- of afsluitingsdijken, zeer voordeelig is. Dat de bedijking de hoogst benodigde verbeterde afwatering in Friesland, Groningen en Drenthe, op eene altijd voldoende wijze daarstelt; dat door dit ontwerp de sedert jaren zoo zeer gewenschte afsluiting der Hunze, te maken bij het ruizezand, berekend is op f 1,756,185, en welke voorzeeker op den duur als onvoldoende geacht kan worden, daar zij nu van zelve, zonder die benodigde uitgaven, tot een blijvend nut kan worden verkregen; dat de kapitalen voor deze onderneming benodigd, met de renten, uit de opbrengsten derzelfde kunnen worden gerestitueerd, ongeacht de voordeelen welke die onderneming, aan eene menigte takken van algemeene welvaart in Nederland zal verschaffen.

»Na de met deskundigen in loco gedane onderzoekingen en de op grond derzelfde gemaakte berekeningen der kosten, benevens al het voor en tegen

(hetgeen ons in eene zeer ruime mate door de waterstaats-beambten is opgedischt) te hebben overwogen, is het blijkbaar, dat de bedijking der Lauwzee met een deel der Friesche en Groninger wadden, het belangrijkste ontwerp voor de algemeene welvaart van geheel Nederland mag genoemd worden.

»Dat de geachte steller van dat stuk geene kennis van het terrein bezit, moet worden verondersteld uit het meer dan Jobs-geduld, dat hij van de thans levenden en van het nageslacht tot in den vijfden graad, wil gevorderd hebben ter bekoming van een' schat, die zeker binnen weinige jaren, wegens de te verwachten algeheele vernietiging der Friesche eilanden, door de woeste golven der Noordzee zal verslonden worden. Verschrikkelijk denkbeeld, dat onze noordelijke dijken tegen het geweld der volle Noordzee niet bestand zouden zijn!

»Deze omstandigheden alleen wettigen voldoende, dat het niet in overweging behoeft te komen, of de in te sluiten gronden uit de zoo wenschelijk mogelijk vruchtbare bestanddeelen zijn zamengesteld. Doch aangenomen, dat op dit terrein, in plaats der bestaande afspoeling, opslibbing bestond, dan nog zou dat onzeker vooruitzicht, om over eeuwen eenige meerdere waarde te verkrijgen, niet kunnen opwegen tegen het verlies van de thans dadelijk te bekomen voordeelen.

»Deze korte wederlegging achten wij genoegzaam, want wilden wij, naar eisch, over dat gewichtig ontwerp schrijven en aantoonen, dat de uitvoerbaarheid geene natuurlijke hinderpalen in den weg staan; dat het de arbeidende klasse eeuwen lang voedsel zal geven; dat het de geldschietters eenen waarborg aanbiedt en dat het van weldadigen invloed voor de algemeene welvaart in Nederland moet zijn, — het zou een lijvig boekdeel kunnen uitmaken.

»De uitvoering van dit ontwerp met het genot der regten, door de vrijzinnige Grondwets-herziening daargesteld, zoude de Nederlanders op nieuw doen leven. Het zou de sluimerende, onde ondernemingsgeest, waardoor ons land zijn aanzijn heeft verkregen en groot geworden is, doen ontwaken en op nieuw uitlokken, om gelijk onze Engelsche naburen, door het aankleven van beginsels van regering, inwoners en kapitalisten, Nederland in deszelfs alouden roem en luister te herstellen.

»Wij vertrouwen op ons vrijgevig bestuur, dat den op ons drukkenden geesel van provincialismus en verdere verwickelingen, in het algemeen belang daartoe zal weten uit den weg te ruimen, tot heil van Nederland.

Haarlem, 22 april 1850.

H. VAN GEERLIGS, C. S.

Weldadigheid.

Door de commissie voor de ongelukkigen bij den brand te Lunteren is ontvangen:

Bij Dom. J. P. VAN HARENCAARPEL te Leeuwarden: Van den huize *Alabama* in Friesland 1 coup. no. 7661 f12,37½; van L. H. 1 coup. no. 6326, f1,23½; C. f3; C. f1; N. N. f7.

Bij den heer J. J. ROOSEBOOM te Ede: Bij eene openbare godsdienstoefening te Tiel gecollecteerd f20,88½; bij idem een zilveren knipbengeltje met korallen beursje; van C. te Utrecht f12,37½; van N. te Ede f5; van G. f16.

Bij den heer Mr. NAIKAC te Barneveld: Van den winkelier C. H. te Barneveld 33½ el zwart pilo, 18½ el rouwkatoen, 19½ el changeant; van J. H. R. f0,75.

Bij Dom. KLIPPING te Haarlem 1 coup. f12,37½; van N. N. f10; van S. f5.

Bij Dom. VAN DEN HAM te Rotterdam: van L. S. f6; opbrengst eener kinderloterij f1,15; van B. A. f2,50; J. J. f2; V. V. D. f3; A. N. f3; J. P. f2,50; V. O. f20; H. V. f5; B. A. N. f10; V. O. G. f6; L. V. f3; L. f1; N. N. f25; R. 13,62½; H. v. O. f5; E. V. V. f5; W. v. S. f3; W. v. G. f20; in eene bus f33,80.

Bij den heer VAN OMMEREN te Utrecht: Van een Onbekende f3; onder letters M. C. E. f5; id. B. H. f25; van den heer Predikant JORISSEN, gevonden in het kerkzakje met het opschrift: voor de ongelukkigen te Lunteren f3; onder letter G. f3; id. L. v. L. f25.

Bij den Heer J. STROEVE BZ. te Amsterdam: Van R. I. V. 1 bankb. no. 978 f25.

Bij den heer J. STROEVE te Amsterdam: Van M. H. f10; F. C. f2,50; R. 1 coup. f2,47½; uit id. f1,98, f4,45½; S. f10; Wed. W. en A. f5.

Bij de commissie: van den heer BROUWER te Zeist f5; van de Arr. Bode te Amersfoort, van de Macconie'sche verhuizing aldaar f6; van N. N. postmerk Nijkerk 1 coup. no. 2684 f7,42½; N. N. uit Rotterdam 1 coup. no. 35571 f12,37½; door den heer VAN KUFFELER, van eenige inge ete- nen van 1850 f40,50; door den heer W. W. te Voerthuis van een postillon f14; van A. te Gorinchem 1 bankb. no. 834 f25; door den heer A. L. E. te Voerthuis van N. N. f25; van den heer G. D. L. te Arnheim f5; door den heer N. N. te Harlingen van een bij teekening f132; door den heer H. J. VAN DER MEJAN van de vrijmetselaars-vergadering

ronde te 's Hage, f50; door dom. V. V. D. te Maas- sluis, f3; van dom. K. te Ede, f2,50; onder letter A. uit Wageningen, een pak gemaakte kleederen bestaande uit 4 lakens, 5 vr. hemden en 17 jongens en meisjes hemden: Van de directie der Liedertafel Enterpe te Arnhem, de opbrengst van een Concert door de Liedertafel gegeven, f352,48. Van den heer VREWEG te Nijmegen van B. A. S. Jr. 1 coupon f2,97.

De Commissie blijft de ongelukkigen ten dringendste aan de liefdadigheid aanbevelen, *Nog veel is er noodig* wil men slechts de geheel behoeftigen eenigzins schadeloos stellen.

Namens de Directie,
A. VAN DAALEN,

POLITIE.

LIJST van goederen tusschen 6 en 7 mei 1850 aan den Helder ontvreemd.

1. Een gouden haarsleutel.
2. Een dito zonder haar met scharnieren.
3. Een dito dito met witten steen.
4. Een dito met geleen steen gemonsterd haardbandje en twee spleet-ringen.
5. Een gouden ton-horologie ketting.
6. Een dito met tonnen en fijne gouden ketting.
7. Een gouden sleutel met paarlemoer.
8. Een gouden veerbriil.
9. Drie ellen gouden ketting.
10. Een lange gouden heeren-ketting met schuifje.
11. Eene zware gouden leontine, gekleurd, blaauw geëmailleerd.
12. Eene dito blaauw met wit.
13. Een paar gladde gouden bellen met juweelen.
14. Eene juweelen voornaald met geribde plaat.
15. Een juweelen knipslot.
16. Een dito met haken.
17. Eene juweelen peerspeld.
18. Eene dito met steentjes in het ronde.
19. Eene juweelen speld met kleine steentjes.
20. Eene dito met goud omzet met gegraveerde lijst.
21. Een gouden vingerhoed.
22. Vier geribde sigarenpijpen.
23. Een zilveren zakknokker kantig en gegraveerd.
24. Een zilveren luciferdoosje en gegraveerd.
25. Een dito achtkantig en geribt.
26. Twintig diverse gouden sloten (glad.)
27. Een gouden boekkram, waaraan het kleinste stuk ontbreekt.

28. Twee gouden boekknippen.
29. Vijf dito kleinder.
30. 250 Diverse ringen, gegraveerde, geëmailleerde, gladde en haarringen, ook met juweelen steenen bezet en met Cantille randen.
31. Vier paren Cantille bellen.
32. Acht dito gladde bellen.
33. Zestig cantille slibten met knippen en haken.
34. Twintig gladde slooten met knippen en haken.
35. Twintig paar zijstukken, zoo cantille als gladde en matte.
36. Twaalf paren kapstellen (cantille), vierkante, ronde, met granaten steenen.
37. Twee paar dito van achteren niet gevoerd.
38. acht paar dop-kapselden (goud).
39. Twee echte parels met stiften.
40. Twee dito kleiner.
41. Drie losse parels.
42. Eene geribde cantille voornaald met bloemrand.
43. Drie cantille naalden.
44. Vijftien opgelegde voornaalden.
45. Zestien paar zynaalden.
46. Twintig cantille brochies zoo groot als klein.
47. Vijf en twintig dito gladde.
48. Zestien gewone gouden doekspelden.
49. Acht gouden leontines.
50. Een zilveren rozenkrans.
51. Twaalf gouden armbanden, waarvan vier geëmailleerd.
52. Twee gouden oorijzers met cantille koppen.
53. Een dito zonder koppen.
54. Twee zilveren oorijzers zonder bloemwerk.
55. Vier losse bloemen voor oorijzers.
56. Vier zilveren pooten voor oorijzers.
57. Een zilveren fluit onafgewerkt.
58. Drie snoeren bloedkorallen met gouden slooten, de korallen ¼ nederlandsche dnm in diameter.

Advertentiën.

Ondertrouwd:
ARNHEM,
den 10den Mei
1850.
A. A. BITTER,
en
W. F. BEMENER.

Eenige kennisgeving.

Op den 8sten Mei 1850, is te UTRECHT voorspoedig bevallen van eene welgeschapene DOCHTER Vrouw R. VAN DOORN, geb. WEERTS.

Heden overleed tot mijne en der mijnen diepe droefheid, mijn dierbare Echtgenoot, de Heer H. J. CASPERS, in den onderdom van

ruim 63 jaar, na voorzien te zijn geweest met de genademiddelen der R. C. Kerk.

ARNHEM, 9 Mei 1850.

S. CASPERS,
Geb. WILDENBEEST.

VERKOOPING VAN ONROEREND GOED.

Ingevolge reeds godane voorloepige aankondiging, zullen ten overstaan van den Notaris J. D. DE RAADT, standplaats hebbende te Vorden, ten huize van den Heer eigenaar L. J. WOLTERS in het Dorp Vorden, op Woensdag den 5den Junij 1850 in het openbaar ingezet, en 14 dagen later, zijnde den 19den dier maand: (telkens des voormiddags te 10 ure:) naar genoogen geldende finaal verkocht worden:

1o. Een HEERENHUIS met twee TUINEN, vóór en achter het Huis; staande en gelegen in het Dorp Vorden, aan den Straatweg van Zutphen op Winterswijk; bevattende het Huis acht zoo BENEDEN- als BOVENKAMERS, gedeeltelijk Behangen en van STOOKPLAATSEN voorzien; voorts ZOLDERS en verdere GEMAKKEN; waarin sedert vele jaren Logement en Koffijhuis is gehouden, waartoe hetzelfde zeer geschikt en gelegen is; Kadastraal bekend in Sectie K, Nos. 563, 564 en 836, groot 26 Roeden, 10 Ellen.

2o. De opstal van eene STALLING, met annexo WONINGEN, staande naast het voorschreven Heerenhuis; Kadastraal bekend in Sectie K, No. 565.

en 3o. Een stuk HEIDEGROND, gelegen in het Groote Veld onder Vorden; Kadastraal bekend in Sectie B, No. 179, voor eene grootte van 87 Roeden, 20 Ellen.

Alles aanvaardbaar met 1 November aanstaande; en zal zoo wel in massa als in perceelen geveild worden.

Nadere informatiën zijn te bekomen ten Kantore van voornoemden Notaris. — *Brieven franco.*

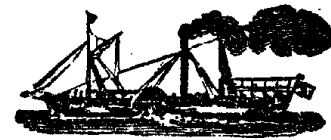
Men verlangt tegen 1o. November aanstaande, IN HUUR voor eenige Jaren in, of in de nabijheid van Velp, een HUIS, bestaande uit zeven of acht KAMERS, goed geschikt voor Zomer- en Winterverblijf. Men wordt verzocht de voorwaarden enz. op te geven, per franco brieven, onder Letter G., aan het bureau dezer Courant.

Lees hier!

Een PERSOON, met eenige administrative werkzaamheden bekend zijnde, en eene vlugge hand schrijvende, heeft eenige uren daags ter zijner beschikking, die hij gaarne tegen een billijk Salaris wenschte te besteden als BOEKHOUDER in de een of andere Affaire, of op een Handels-Kantoor; hierop reflecterende gelieve men zich franco te adresseren bij den Uitgever dezer onder de letters J. R.

Ten Kantore van A. DE BRUIN, te Arnhem, zijn voor de 211de Staats-loterij, heele en gedeelten van loten te bekomen. De Trekking der 1ste Klasse begint 21 Mei 1850.

GOUD, ZILVER, JUWEELEN en PAARLEN, worden aan gemeld Kantoor tot den hoogsten prijs ingekocht.

STOOMVAART
VOOR DEN
NEDER- EN MIDDEN-RIJN.
DUSSELDORPSCHE
MAATSCHAPPIJ.

GEREGELDE DIENST

met de snelvarende Stoomschepen *Mathilde*, *Victoria*, *Gutenberg*, *Elisabeth* en *Stadt Bonn*.

Van Arnhem naar Rotterdam: des Zondags, Dingsdags, Donderdags en Vrijdags, des morgens circa te 9 ure.

Van Rotterdam naar Arnhem: des Maandags, Woensdags, Vrijdags en Zaturdags, des morgens te 6½ ure.

Van Arnhem naar Emmerik en Dusseldorp: des Maandags, Woensdags, Vrijdags en Zaturdags, des namiddags omstreeks 3½ ure.

In directe verbinding met de DAGELIJSCH E Dienst tusschen Dusseldorp en Keulen, de DRIEMAAL DAGELIJSCH E tusschen Keulen en Coblenz en de TWEEMAAL DAGELIJSCH E tusschen Coblenz en Mannheim.

Nadere inlichtingen geeft te Arnhem de Agent C. BALCK.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 13 mei 1 El 8 Palm 2 Duim; gew. O.D. gev. 4 D.

De prijs dezer courant is f5 in de drie maanden. Afzonderlijke nummers 10 cents. Advertentiën van één tot vijf regels f1.00 en voor meer regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelrecht voor elke plaatsing.

Te Arnhem, bij G. J. THIEME, Boekdrukker.